

Vstávaj, ma Andulko

♩=176

Vstá - vaj, ma An - dul - ko, ho - - re, čo - že tak

dl - ho le - žíš, mi - lé - ho ti o - do -

bra - li a ty o tom nic ne - víš.

2. Odoberali ti ho z rána, keď si ty ešte spala,
[:ani si sa nenazdala, že budeš oklamaná.:]

3. Môj koník veselo skáče, keď počuť trúbenia hlas,
[:má drahá Andulka pláče, navráť sa, miláček, zas.:]

4. A ja sa ti nenavrátim, čo bys ma jak volala,
[:nech ti to Pán Boh zaplatí, čo si ma milovala.:]